

РЕШЕНИЕ

№ 2472

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1907** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с § 6, ал. 9 от Закона хората с увреждания /ЗХУ/.

Образувано е по жалба на Л. Ц. Г., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1, чрез адв. Д. САК, срещу Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/250101/ФП /06.12.2019 г. на Начални отдел ИОХУСУ, Дирекция „Социално подпомагане“ - Л. и Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С- ЛЦ/25010/ФП / 06.12.2019 г. на Началник отдел ИОХУСУ, Дирекция „Социално подпомагане“ – Л..

Жалбоподателката обжалва горепосочените заповеди, с които ѝ е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 1 от ЗХУ в занижен спрямо полагащия ѝ се размер и за по-кратък от полагащия ѝ се срок. Моли съдът да отмени обжалваните заповеди и да върне преписката на административния орган с указания за произнасяне съобразно тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателката Л. Ц. Г. – редовно уведомена, се явява лично и се представлява от адв. Д.. Моли съдът да отмените обжалваните заповеди съобразно, изложеното в жалбата. Сочи, че е обжалвала горепосочените заповеди, с които ѝ е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 1 от ЗХУ в занижен спрямо полагащия ѝ се размер и за по-кратък от полагащия ѝ се срок. Намира производството във връзка с месечната финансова подкрепа по ЗХУ за незаконосъобразно, водено на основание § 6, ал. 2 от ПЗР на ЗХУ, вместо по § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗХУ и то било базирано на непълно изясняване от страна на

административния орган на относимите към случая факти, несъбиране от него на необходимата информация и доказателства и без да се анализира относимата правна уредба в нейната пълнота.

Моли съдът да отмените обжалваните заповеди съобразно, изложеното в жалбата, представя писмени бележки. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът Началник отдел ИОХУСУ, Дирекция "СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ" - Л. – редовно призван, се представлява от юрк. Л.. Моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и необоснована. Експертното решение на ТЕЛК, потвърдено от НЕЛК на Л. Ц. Г. било с 50 % инвалидност. Съгласно чл. 101, ал. 5 от Закона за здравето преосвидетелстването на тези лица можело да се извърши по тяхно искане или по искане на контролните органи на медицинската експертиза. Съгласно чл. 112, ал. 9 от Закона за здравето заявява, че обжалването на експертните решения за трайно намалена работоспособност не спирало изпълнението, т.е. ЕР на ТЕЛК, последното от 2019 година, въпреки че подлежи на обжалване, не спирало изпълнението. По последното решение на ТЕЛК, Д"СП" „Л.“ издала заповед за отпускане на финансова подкрепа по ЗХУ. Съгласно чл. 60, ал. 4, т.1 от Наредбата за медицинската експертиза било казано, че при преосвидетелстване ТЕЛК и НЕЛК можели да потвърдят или да вземат ново решение по характера на болестта. Съгласно чл. 69, ал. 7 от Наредбата за медицинската експертиза при лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 КСО, се определял пожизнен срок на инвалидността. Преосвидетелстване на тези лица можело да се извърши по тяхно искане или по искане на контролните органи на медицинската експертиза. Моли жалбата да бъде отхвърлена като незаконосъобразна и неправилна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град, III отделение, 71 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

До 30.12.08 г. включително Л. Ц. Г. получавала социална пенсия за инвалидност в размер на 25%, изплащана като втора пенсия към пенсия за осигурителен стаж и възраст, отпусната от 08.06.18 г. На 27.02.2019 г. с вх. №ЗХУ-ИО/Д-С-ЛПД/2501 жалбоподателката Л. Ц. Г. депозирала в дирекция „Социално подпомагане“-Л. заявление-декларация за отпускане на месечна финансова подкрепа по чл. 70 и по чл. 72, т. 2-5 за целева помощ от ЗХУ. В заявлението-декларация Л. Г. декларирала, че притежава ЕР на ТЕЛК № 2628 от 07.12.2006 г., с пожизнен срок и определена трайно намалена работоспособност от 90,6% без чужда помощ. В заявлението посочила, че има последващо ЕР на ТЕЛК № 2759 от 12.11.2018 г., издадено по повод на преосвидетелстване, в което видът и степенята на увреждане е 50%. Това експертно решение е обжалвано пред Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК), която със свое решение № 0921 от 28.06.2019 г. е потвърдила ЕР на ТЕЛК по всички поводи и определила 50% степен на увреждане. Двете лекарски решение са обжалвани пред съд и не са влезли в сила. Издадена е заповед №ЗХУ/Д-С-ЛЦ/2501 от 08.04.2019 г. на и.д. директор на „Социално подпомагане" - Л., с която е отказана месечната финансова подкрепа по чл. 70 от ЗХУ. Заповедта е потвърдена с Решение №22-РД06-0117 от 14.05.19 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С.-град, но е отменена с Решение №6255 от 25.10.2019 г. на АССГ, Трето отделение, 62 състав, по адм. д. №

6116/2019 г., като преписката е върната на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. за ново произнасяне.

В изпълнение на съдебното решение са издадени заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП от 06.12.2019 г. и заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О1/ФП от 06.12.19 г. на упълномощено от директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. длъжностно лице. С първата заповед на Г. е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 1 от ЗХУ в размер на 24,36 лв., считано от 01.02.19 г. до 30.06.2019 г., а с втората заповед е отпусната месечна финансова подкрепа в същия размер, считано от 01.07.2019 г. до 31.07.2024 г., въз основа на индивидуална оценка на потребностите от 06.12.2019 г., изготвена на основание чл. 21, ал. 2, т. 5 от ЗХУ (по искане на директора на дирекция "Социално подпомагане" към Агенцията за социално подпомагане при самосезиране) поради наличието на ново ЕР на НЕЛК № 0921/28.06.2019 г.

По повод на жалба до директора на Регионална дирекция за социално подпомагане - С.-град, вх. №2203-94Л-00-2485 от 30.12.2019 г., подадена от Г. срещу двете заповеди, със заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/И/ от 03.01.20 г. на упълномощено от директора на дирекция „Социално подпомагане” - Л. длъжностно лице заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/ от 06.12.2019 г. е изменена със заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП/И/ от 03.01.2020 г., като месечната финансова подкрепа по чл. 70, т. 1 от ЗХУ в размер на 24,36 лв. е отпусната, считано от 01.01.2019 г., но не е променено правното основание за отпускането ѝ, като то неправилно било по § 6, ал. 2 от ПЗР на ЗХУ, вместо по § 7, ал. 1 от ПЗР на ЗХУ, поради което оспорила надлежно и тази заповед.

Административен Съд С. – град, III отделение, 71 състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал.1 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване, срещу индивидуални административни актове, подлежащи на съдебен контрол, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

В разглеждания случай очевидно между страните няма спор относно правото на лицето на социална помощ.

Спорът се концентрира единствено относно размера, срока и правното основание на отпуснатата помощ.

При определяне размера на помощта административния орган действа в хипотезата на оперативна самостоятелност. При издаване на административен акт в условията на оперативна самостоятелност, административният орган е длъжен да изложи приетите за установени от него правно релевантни факти, за да обоснове избора на едно от няколко възможни решения в обхвата на действие на приложимия материален закон /в този см. т.2 от ТР № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г./. Неизлагането на фактически съображения в конкретния случай на издаден при оперативна самостоятелност административен акт се определя от съдебната практика, като съществено нарушение на административно-производствените правила, защото

възпрепятства ефективното осъществяване на съдебен контрол върху законосъобразното /правилно/ упражняване на представените властнически правомощия и издаването на акт в съответствие с целта на закона.

Съдът установява, че в конкретния случай, оспорените заповеди, с които се разпорежда отпускане на еднократна помощ в полза на жалбоподателя, не съдържат /не се излагат/ никакви фактически основания относно обстоятелство защо се определя именно такъв размер на помощта. Няма данни съдържащите се в преписката доказателства да са подложени на обсъждане.

Безспорно фактическите основания за издаването на акта следва да се сочат в самия акт, което е императивно изискване на разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Липсата на такива в процесния административен акт е съществено нарушение на изискването за форма на административния акт /чл.59, ал.2, т.4 от АПК/ и представлява самостоятелно отменително основание по смисъла на чл.146, т.2 от АПК. Липсата на фактически основания /мотиви/ на издадения индивидуален административен акт от една страна води до ограничаване правото на защита на адресата на акта да узнае въз основа на кои факти административният орган прилага съответните правни разпоредби, като приема, че следва да отпусне помощ, а от друга страна възпрепятства и извършването на съдебната преценка относно материалната законосъобразност на оспорения акт. Действително, мотивите към административния акт могат да се излагат и в друг документ, различен от самия акт, но административният акт трябва да препраща към този документ, а такъв по делото липсва.

Направеното с ЕР на ТЕЛК преосвидетелстване не води до промяна на датата на инвалидизиране, а степента на ТНР, макар и променена не води до липса на критериите, необходими за отпускане на месечната финансова подкрепа по чл. 70 от ЗХУ, защото като социално-икономическа защита финансовата подкрепа по чл. 70 от ЗХУ се полага ежемесечно на лицата, чийто вид на увреждане или степен на намалена работоспособност налагат финансова подкрепа за покриването на съответните допълнителни разходи още повече експертните лекарски решения не са влезли в сила.

В тази връзка административните актове са незаконосъобразни, защото са постановени в несъответствие с целта на закона.

Предвид изложените съображения съдът намира че оспорената заповед като неправилна и незаконосъобразна следва да бъде отменена, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на спора на жалбоподателката се дължат разноси в размер на 10 лв., представляващи държавна такса и на основание чл. 38 ал.1 т. 2 и 3 от Закона за адвокатурата вр. чл. 8 ал.3 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения следва да се определи възнаграждение в размер на 500 лв., което да се присъди на адв. Д. М. Д..

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О1/ФП /06.12.2019 г. на Начални отдел ИОХУСУ, Дирекция „Социално подпомагане“ - Л. и Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-ЛЦ/2501О/ФП / 06.12.2019 г. на Началник отдел ИОХУСУ, Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., с които е отпусната месечна финансова подкрепа в занижен размер на основание чл. 70 от ЗХУ.

ИЗПРАЩА преписката на Начални отдел ИОХУСУ в Дирекция "Социално подпомагане" - Л. за ново произнасяне, по подадената от Л. Ц. Г. жалба с вх. № 2203-941-00-2485 от 30.12.19 г., съобразно тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Дирекция "Социално подпомагане" - Л., да заплати на Л. Ц. Г., [ЕГН], направените по делото разноси в размер на 10 лв., представляващи д.т. и сумата в размер на 500 лв., представляваща адвокатско възнаграждение в полза на адв. Д. М. Д., ЕГН [ЕГН].

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховният административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: